

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

H ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

teste Seruio: cuius meminit Virg. geor. ij. cum dixit. Atq; auro turbidus hermus
 Hermus. Require in dictiōe Hermes
 Heruca & Herugo cū æ diphōgo scribunt: teste Apule. Nā (vt ait) ab herod hēres veniūt: non aut a rodo rodīs: vt Vgu. somniauit: genus est vermis. Herugo item viciū est segetes & ferrū excedēs. Heruca etiā herba q̄dā est. de qua luue. Tu tantū herucis imprime dentē. Ouidi. de remedio. Nec min⁹ herucas iubeo vitare salaces. Vgu. ab vro ris dictā tradidit: q̄si vruca dicat. q̄d si verū est absq; aspiratiōe & æ diph. scribi eruca opteret: q̄n herbā designare habet.

Herugo. Require in dictiōe Heruca.

Hesperia. Require in dictiōe Hesperus.

Hesperis. Require in dictiōe Hesperus

Hesper⁹ atlantis fuit frater: & ea stella dīr q̄ alijs noīb; vesperus. vesper. vesperugo vocat. Vir. in fine Bucolicorū. Ite domū saturā (venit hesper⁹) ite cappellē. Ab hesperō Hesperia cognominata est. b est Italia siue Hispania. Syll.⁹ circa initū opis. Da musa decus memorare laborū. Antiquē hesperie. Nōnunq; p hesperia Hesperis dīr. Hesperides filie fuerūt Atlātis: teste Seruio sup li. iij. enei. At yō Lactātiū grāma. super li. ij. The. nō Atlātis sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nōnunq; & Hispaniæ plura. tū nu. declinari pōt. Seruio sup. ij. geor. Vri boues sunt agrestes: q̄ in Pyrenēo mōte nascūt inter Gallias & hispanias posito.

Heterogeneous. Require in dictiōe Heterogen⁹.
 Heterogenus & heterogeneous. hoc est alteri⁹ generis in vno scato dici potest

H ante I

Hialum. Require in dictiōe Hialus.

Hyalus cum y greco scribit: quod ramen Vgutio neu. gñe Hyalum declinat. Virg. georg. iij. Milesia vellera nymphē: Carpebant. Hyali faturo phucata colore: id est vitri

Hibus. Require in dictiōe Hic hēc hoc

Hic hēc b facit in drō singlari huic: q̄ quidē teste pris. monosyllaba dictiō ē: dicēte Virg. geor. i. Huic a stirpe pedes remo prent⁹ in octo. q̄nq; p digresim duas: fit syllabaz: vt est apud Stauti li. Th. i. Lerus huic dñō videas dare iura nepotes. In drō plali & abtō facit his cū vnico i: q̄d hibus antiq; prulerūt: testib; Nonio & Priscia. Vñ Plau. ait Gurculiōe. Pariss. mi estis hibus

Hydra. Require in dictiōe Hydr⁹

Hydros. Ibidē Hydria. Ibidem.

Hydropicus. Regre in dictiōe Hydrops.

Hydrops cōis ge. & hydropic⁹ in vna scatione dici pōt: & cū y greco scribit. Hora. in eplis. Si noles san⁹: cures hydropic⁹: & ni. Mas. aut ge neris Hydrops: morbu designat. Donat⁹ sup Terētiū eunuchum. Vternolus morbo vetere

confectus in veterno: quales sunt qui hydro pen patiūtur. Horatius in. ij. carminū. Crescit indulgens sibi dirus hydrops.

Hydrus cū y greco scribit: & habet scē. hydra. Hora. in eplis. Speratū meritis durā q̄ cōdidit hydrā: serps est aquatilis. Est etiā Hydrus ea: dē scriptura: vrbs in Calabria: teste Ptole. quā alās Strabovibiculā appellat. & facit i grō hydrunt. Hydra eadē scripturā teste eodē Ptole. vrbs est Acoliā extrema: & vrbs Cyrenaicē puinciē. Hydras cū y greco: insula q̄dam est Africē adiacēs: videm Ptole. ostēdit. Hydria cum y greco in prima syllaba vrna dicit

Hyella. Require in dictiōe Hyena.

Hyems hui⁹ hyemis scē. gen. cū y greco scribit. Nā ab ωω pluō (vt nōnullivolūt) deriuat. At vero Pris. ab imbre: q̄ apud grecos ομβροσ dīr: deductū tradit. Marcus autē Varro vt oīa latine lingūe tribueret: ab hiatu descendere dixit Vgutio: ab hemis: q̄d est feminis: qa. f. in hyeme: & diminuto vsq; ad medietatem: vel vltra soluerūt circō dictū ē voluit. Q: si ab imbre (vt Priscian⁹) vel ab hiatu (vt Varro tradit) deducit: cū i latino hyems scribi opteret. q̄d tūa doctus viris nō obseruat. Vgutonis etymologia nihil reponsonis dabit. Nam p somnia mihi multa finxisse videtur

Hyæna cū y greco & æ diph. scribit: aīal est q̄ drupes: quod alternis annis masculum esse & foemina tradit. Plin. lib. viij. natu. histo. Quod etiā tetigit Oui. li. Meta. xv. dicēs. Et q̄ mō sce mina tergo. Passa marē: nūc ēē marē miremur hygnā. Luca. li. viij. Viscera nō lyncis: nō durē nodus hienæ. Hyella cū y greco & duplicatol vrbs fuit Oenotriæ: teste Hero. li. histo. i. Aliā ē eodē noīe in foelici Arabia: teste Ptolemo.

Hiera. Require in dictiōe Hieros

Hierapicra. Ibidē. Hierarchia. Ibidē

Hieronymus. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolymæ. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolymitani. Ibidē Hierosolymite. Ibidē

Hierosolymi. Require ibidem.

Hiero. Require in dictiōe Hieros.

Hierosolyma hui⁹ hierosolymē. & hierosolymitanē: plali tū nu. declinat: et cū aspirato initio: sequēte i latino & y greco in penultima syllaba. scribit: vrbs est Iudgē: q̄ alās hierusalē vocatur. Hiero. in Ioāne. cap. x. Facta sunt encenia hierosolymis. Et a hierosolyma fit hierosolymita: Hierosolymitan⁹: Hierosolymus. Hiero. in li. ij. Machabē. ca. viij. Et q̄ pmiserat romanis se tributū restituere: de captiuitate Hierosolymorū: p̄dicabat: nūc p̄fectorē deū hīe Iudgōs. hi ppli Hierosolymi vt dixim⁹: necnō & solymi vocati sunt. Corne. Tacius. Aij claralu Iudgōz: inuia Solymos carminib; celebrat

Homeri gentē conditā vr̄bē hierosolymā no mine suo fecisse. Mar. Sed quē de Solymis veniit vetustis. Iuue. saty. vi. Interpres legū Solymarum: & magna sacerdos.

Hieros cum i latino scribitur: & dici p̄r sacer. Inde oīa deriuata eadē scriptura exarant. vt hierarchia: hierapicra. Hiera inter Sicilia & Liparem insula. Hiero: p̄p̄riū viri nomē. Hieronymus cū y gr̄eco i penul. syl. Hierosolyma & si cū g gera: gerapica: gerarchia Vgutio scribi p̄cipiat q̄ppe q̄ nullā habuit gr̄ecarū s̄r̄az peritiam.

Hierusalem. Require in dictione Hierosolyma.

Hilaritas & hilaritudo in vna fecitōe accipi possunt: teste Nonio. Plau. in Milite. Sine anio obsequere mecum: atq; honora te hilaritudine.

Hilaritudo. Require in dictione Hilaritas

Hilaris. Require in dictione Hilar.

Hilarus & hilaris secūda et tertia decli. declinari pōt. teste Capro. vñ Cēclii⁹ recitatē li. xv. nocti um arti. Gellio ingt. Nā hi sunt inimici pessimi fronte hilaro: corde tristi. Laberius in Chæte. Ebruiati mentē hilarā arripit: s̄ est ebruioli ef fecū. Teren. Hilarā ac iubentē dixit in adelphis Vbi Donat⁹ ait. Hilarū vetuste nō hilarē: & cū aspirato initio: teste Apu. & i latino & vnico l scribit. Sūt tñ q̄ absq; aspiratōe Illar⁹ scribi vo

Hila. Require in dictione Hilas.

Hylas. Require in dictione Hylas.

Hylas cū y gr̄eco & vnico l scribit. fuit Thio-

damatis fili⁹. de q̄ Iuue. Et multū q̄situs hylas

Hyllus cū y gr̄eco & geminato l: Herculis filius

fuit. cui⁹ meminit Oui. li. Meta. ix. At. Impe-

rijs: thalamoq; anioq; recepat hyllus. Hilū cū

ilatio & vnico l minimū q̄ddam est. Lucil. li.

xxx. Quoc; tuas laudes culpas nō pficis hilū.

Cice. in Tuscul. Tū illud q̄d Sisypheus verfar sa-

xum nitēdo: neq; pficit hilū. Enni⁹. Neq; dispē

dij facit hilū. Quidā hilū putant esse: q̄d grano

sabę adheret. ex quo (vt scribit Festus) nihil fit

& nihilū. Hila cum i latino & vnico l scribitur

Varro de ling. lati. Hila dicta est ab hilo. i. mi-

nimo. Hora. sermo. xliij. Perna magis ac magis

hilis. At y o Fes⁹ cū duplicato linnuit esse scri-

bendū cū dixit Hira: q̄ diminutiue d̄r hilla: in-

testinū est: q̄d ieiunū vocāt. Alij aliter sentiunt:

vt scripsit Acron sup̄ p̄fatu locū Horatij. q̄d

quia nō placet: omisi. Sūt hila vel hilla: falsa i-

testina vel falsa falsicia: p̄ q̄s & pernas: ita refici-

tur cōiua stomach⁹: vt nō oīa malit q̄ v̄dun-

tur in popinis mūdis. Hyle hui⁹ hyles cū y gr̄eco

& vnico l dicit materia. Hylēa cū y gr̄eco et

vnico l & æ diph. vr̄bs ē scythię: teste Hero. Ilys

cū i la. i p̄ma absq; aspiratōe initij & cū vnico l

& y gr̄eco in secūda syllaba limus vocatur.

Hylēa. Require in dictione Hilas

Hyle. Ibidem.

Hilla. Ibidem.

Hylis. Ibidem

Hyllus. Ibidem

Hillum. Require Ibidem

Hypomnema hui⁹ matris cū y gr̄eco & vnico p

& s̄ hypomnemati declinari in recto p̄r. Cice.

ad Tironē. Multū em̄ mihi eripit ope i scribē

dis hypōnematis. i. cōmētarijs vel iterp̄ratōibz

Hypomnemati. Regre in dic. Hypomnema

Hippodame hui⁹ hippodames: & hippodamia:

propriū mulieris nomē in recto declinari pōt:

& cū i latino & duplica. p̄ scribit. Vir. geor. iij.

Hippodamēq; hūeroq; Pelops insignis ebur-

no. Propertius. Quā sibi dotatę regnum vetus

Hippodamēq; Ouidi. heroidum. Venit vt in

Phrygios hippodamia sinus

Hippodamia. Require in dictione Hippodame.

Hippomanes cū i latino & duplicato p̄ scribit:

cōponitq; ex vñ πτοσ equ⁹: & μ&π&σ furia

sive infania. Neq; a mano nas deducit: vt cum

Catholico somniabūdus dixit Vgutio. Et (vt

tradit Prif.) neu. gñis hippomanes ē: q̄d Theo-

critus in cātatiōe bucolica fruticē esse dixit: q̄d

si comedūt equi insaniūt. Sic etiā Hesiodus her-

bā esse dicit: quā si comederēt equi: furorē pate-

rent. Verū vt Theophrastus scribit & Plī. Hip-

pomanes carūcula ē in frōte pulli equini: cary-

cæ magnitudine: colore nigro: quā statī adito

partu matervorat. aliqñ ad hubera partū nō

admittit. Seruius y o dixit esse virus ex equaz

inguibz defluēs: q̄ tpe ferunt in amoris furorē

Quod etiā p̄firmavit Tibul. cū ait. hippoma-

nes cupide stillat ab inguine equę. Et Vir. geor.

gi. iij. Hinc demū hippomanes y o q̄d noie di-

cunt. Pastores: lentū distillat ab inguine virus.

Proper. Et in me Hippomanes foret; femina le-

git equæ. Iuue. Hippomanes carmēq; loquar:

coctūq; venenū. Hippomenes cū i latino & ge-

mino p̄ & e in penultima syl. propriū fuit viri

nomē. de q̄ Ouid. li. Meta. x. Pręterit hippome-

nes: resonant spectacula plausu

Hippomenes. Require in dictione Hippomanes.

Hippo cū i latino & dupli. p̄ scribit: fuit teste He-

siodo i Theogonia Oceani: & Tethyos filia.

Hippos eadē scriptura equ⁹ iterp̄rat. Hypo cū

y gr̄eco & vnico p̄ p̄positio gr̄eca ē: & f̄t sub.

Hippos. Reg. in dic. Hippo. Hypo. Ibidem

Hira cū i latino scribit: vr̄bs fuit in Argo. p̄p̄in-

qua Pylo: teste Home. li. Ili. ix. q̄ noie intestinū

quoddā vocat. teste Festo. q̄d ieiunū appellāt.

Hir cū i latino vola man⁹ d̄r. hui⁹ cū i latino

scribit: est a Toriel. cū y gr̄eco scribi p̄cipiat.

pp̄riū fuit viri nomē. de q̄ Ouid. Cur nemo ē

hecaten: nemo est q̄ eperit hirū: Hyrie hui⁹ hy-

ryes cū y gr̄eco in prima & i latino i media syl

laba. vr̄bs est boetię: de q̄ meminit Home. Ili. a.

ij. & Oui. li. Meta. xij. dicēs: Inde lac⁹ hyries vi-

det. Hyriæus triū syllabaz est: & cū y gr̄eco in

prima: & i latino in medio: & æus diphthōgo

scribit. et si duas syllabarū Tortelli. tradiderit reus esse: & cū latino in prima syl scribi p̄ceperit: p̄priū fuit viri nomē. de q̄ meminit Oui. li. Fastorū. v. dicēs. Nūc Hyrieus q̄ sit genit⁹ vocatviona. Hyriū opidū est Apuliæ iura adriaticū sinū: vt in Cosmographia Ptole. ostendit. Hir. Require in dictione hira.
 Hircus cū latino & c exili scribit: & capervocatur. Hirquus cū latino & cū q̄ dicit oculi angulus: & p̄ eo q̄ obliquū respicit nōnunq̄ ponit: vt Strabus. limus. Pētus vero is appellat: q̄ oculis in altū respicit. Luscus. q̄ vnū habens oculū: altero carēs: huc respicit & illuc. Lipp⁹: Lippus: q̄ oculos lachrymātes habet & litos. Hyrie. Require in dictione hira
 Hyrieus. Ibidem Hyrium. Ibidem
 Hirquus. Require in dictione Hircus
 Hirudo cū aspirato initio & i lat. scribit: dictaq̄ est teste Apule. ab hēreo hēres. eo q̄ carni in hēreat: vermis est quē alī sanguisugā vocāt. Hōra. in fine artis poeti. Nō missura cutē: nisi plēa cruoris hirudo. Hirūdo cū i lat. auis est nota. Hirundo. Require in dictione hirudo.
 Hirus. Require in dictione hira
 Hysopum. Require in dictione hysopus.
 Hysopus scē. & hysopū neu. gñe declinari pōt. & cū aspiratōe in initio & y grēco: teste Apul. scribit: vt etiā lib. vi. sup. regulā p̄ subeūte breuis o fit: ostēdemus. Et q̄a apud latinos primā (vt lib. p̄fatio p̄babim⁹) syllabā corripit cū vni eo l scribi oportet. Grēci tñ cū sgemiato ὕσσω scriptū: herba est pulmōni plurimū cō Hispania. Require in dictione helper⁹ (serēs. Hispaniæ. Require ibidem.
 Historia cū i lat. scribit: et si cū y grēco a Gasparino scribi p̄cipiat: neq̄ ab histeron deducit: vt cū Catholico sōniauit Vgu. S3 ab ἱστορίη quod spectare fcat: vel cognoscere descēdit. Histrio cū aspiratōe in principio & i latino scribit: et si ab Istria (q̄d qdē aspiratōe caret) deriue uet. neq̄ em̄ cum aspiratōe Istria scribit: quis Gasparinus in initio aspirari p̄cipiat. Teste em̄ Festo huiusmodi scenici histriones a nostris vocati sunt: q̄a prim⁹ qui hāc artē Romę exercuit: ab Istria p̄fectus est. Liui⁹ autē & Valerius Maxim⁹: nō ab Istria: sed ab hetruria illū uenisse dicūt: quare nō grēcū sed hetruscū volūt esse vocabulū. Sicut Corne. Tacitus ab hetruscis histriones accitos dixit. Et tu qd Vgutio somniasti. Hysteron: aio: gesticator dī. Vnde histriovēnit hystrix hui⁹ hystricis cū aspiratione in initio sequēte y grēco: animal est hericio sile: teste Plī. lib. ix. natu. hist. neq̄ ab Istria: neq̄ ab Istro fluuiō: q̄ absq̄ aspiratōe scribunt: hystrix deriuat: vt cū Catholico sōniauit Vgu. & corripit i obliquis stri syllabā. Calphur. Eglo. vi.

Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.

Histrix. Require in dictione histrio.

H ante O

Holocaustoma cū l & c & t exilib. & holocaustoma in recto declinari potest: interpretatq̄ latinū sacrificiū: qd etiā holocaustū appellat. Holocaustoma. Regre i dic. holocaustoma.

Holocaustum. Require ibidem

Holerum. Regre in dictione holus.

Holor. Require in dictione holus.

Holus hui⁹ leris neu. gñis. & helus hui⁹ heleris (quod veteres dicebāt) inter dictiōes aspiratū initū habētes a Nonio & Festo ponit. At vō Apuleius absq̄ aspiratōe scribi olus p̄cipit. Cōperit etiā secūdḡ declin. hoc holerū hui⁹ holeri: teste Nonio: dicente Lucillio saty. xv. Tintinabulū abest: hinc scypiculicq̄ holerorū. Inde hic holior. i. hortulan⁹. Holor cygnus dī. Vir. li. gnei. xi. Strimoniaq̄ gruem: vt albū deiecit holorē. Olor absq̄ aspiratōe rex qdam fuit Thraciæ: teste Herodoro. lib. hist. vi.

Homeleum. Require in dictione Homilia.

Homilia cū i latino in vtraq̄ syl. & vnico l scribit: & dici potest sermōdinatio. Homeleū cum e in vtraq̄ syllaba: pilei genus est: teste Pōpeio. Homo cōis gñis ab humo dictus est: vt oēs tradūt: p̄terq̄ Quinti. id deridēs. Et facit in grō hominis. quod antiq̄ fm analogiam dicebant hominis. Festus homonē hominē dicebāt. Ennius. Vulturis in silus miseg: mādēbat homonē Et triplē format diminutiū: teste Priscia. homuncio. homulus. homūculus.

Homulus. Require in dictione homo

Homūcio. Ibidē. Homūculus. Ibidem.

Honestas. Require in dictione honor.

Honestudo. Require in dictione honor

Honor & honos in recto dici pōt. Et (vt tradit Apulei⁹) ideo cū aspiratōe in principio annotat: vt. f. ab eo q̄ est Onos asinus: differat. Honor plura apud Marcellū detinet fcata: hoc nī hilomin⁹ in loco explicāda. Honor dignitas dicitur. Tul. li. i. Ep̄lāz ad Cēsarē. Tu cū ea: q̄ es a senatu: summo cū honore p̄secutus. Honor: gratia: pulchritudo. Vir. geor. ij. Frigid⁹ e siluis aquilo decussit honorē. Idē li. gnei. i. lumen q̄iuuēt. Purpureū & lētos oculis afflarat honores. Honor: sacrificium. Vir. gnei. viij. Forte die solē nē illo rex arcas honorē Amphitryonadē magno: diuiscq̄ ferebat. Honor: integritas pudicia. Vir. li. gnei. i. et rapti Ganymedis honores. Honor: dilect⁹ amor. Virg. xij. li. gneid. Per sigs amatē. Tāgit honos aim. Honor: hostia. Vir. li. gnei. iij. Meritis aris mactabat honores. Honor: p̄mum. Vir. li. gneid. v. Ipsis p̄cipue ductoribz addit honores. Honor: sepultura. Vir. Cerni ibi mēstos: & mortis honore